

125 . Ocna Sibiului | Punct: Fața Vacilor-La Făgădău | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 143860.07

Perioade: Preistorie, Antichitate

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca romană timpurie

Tipuri sit: fără vestigii arheologice

Categorii sit: Domestic, Industrial

Autori: Paraschiva Cârstea, Dragoș Gheorghe, Dumitru Popa

Instituții: Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu, Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu, Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu

Raport

Stațiunea se află la 2 km SV de oraș, pe prima terasă de pe malul stâng al Visei. Ea a fost identificată cu mult timp în urmă cu prilejul cercetărilor întreprinse în așezarea eneolitică aparținând culturii Petrești.

În anul 2003, în cadrul cercetărilor de teren care au cuprins tot teritoriul orașului Ocna Sibiului, cercetări executate în cadrul practicii de specialitate cu studenții Facultății de Istorie și Patrimoniu „Nicolae Lupu” din Sibiu, au fost delimitate mai clar amplasamentul și întinderea sitului. Partea inferioară a terasei pe care se află situl este degradată continuu de eroziunea apelor Visei și de alunecările de teren. Materialul arheologic strâns cu prilejul acestei cercetări indica o comunitate de norico-pannoni, foarte probabil colonizați în legătură cu exploatarea de sare de aici.

În cursul anului 2004 a fost executat un sondaj de informare de 4 x 1 m pentru a cunoaște mai concret natura sitului și potențialul său arheologic. Orientarea acestei unități de cercetare a fost 135° SE-NV, aproximativ perpendiculară pe linia pantei terasei. Stratigrafia înregistrată a fost următoarea: 0,00 -0,15 m solul vegetal; -0,15 -0,40 m sol de culoare cenușie cu nuanțe maronii, fără conținut arheologic; -0,40 -0,60 m solul are aceeași compoziție și culoare dar conține sporadice fragmente ceramice romane, care după dimensiuni și aspectul rulat reprezintă scurgeri de pe panta terasei; -0,60 m solul devine cenușiu închis, aproape negru cu un conținut arheologic foarte bogat format din ceramică, chirpici fragmentar, cărbune; -0,64 m se conturează clar un nivel de călcare; între -0,70 -0,78 m, în capul de NV al casetei, carourile 3-4, apare o puternică pigmentare cu lut și materiale arheologice amestecate, romane și eneolitice, cultura Petrești; am interpretat acest context ca fiind rezultatul săpării unei gropi care a afectat stratul preistoric de sub cel roman; stratul de cultură roman coboară până la -0,90 m, sub care apar sporadice fragmente Petrești, fără a forma un strat de cultură conturat clar. A rezultat o mare cantitate de ceramică care confirmă prin caracteristicile sale că este vorba de o așezare rurală romană aparținând unei comunități norico-pannone, între materialele recoltate se află și un cântar roman din fier statera; materialele rezultate au depuse în custodie la Muzeul de Istorie din Sibiu, iar cântarul a fost restaurat și se află în curs de publicare.

În anul 2005 au fost executate săpături mai ample: două secțiuni de 6 x 1 m în prelungirea casetei executată în anul anterior, pentru conturarea unei magistrale și o secțiune S2 de 2 x 8 m, paralelă cu magistrala. Cele două secțiuni fiecare de 6 x 1 m au fost amplasate la cele două capete ale casetei, cu martori de 0,5 m, realizându-se astfel o secțiune de 17 x 1 m, considerată ca magistrală. Cele trei tronsoane săpate le-am numerotat S1A fosta casetă, S1B la capătul de NV al lui S1A și S1C la capătul opus al aceleiași casete. Stratigrafia înregistrată în cele două secțiuni este identică cu cea din S1A. În carourile 1-2 din S1B și la adâncimea de 0,70 m se conturează o masă compactă de ceramică și sub ea chirpic de dimensiuni considerabile; ea corespundea și prelungea contextul similar identificat în S1A. La -1,05 m am surprins o dungă de culoare roșie ce traversează secțiunea între m 3-4; ea marchează limita de NV a unei locuințe a cărei parte superioară o formau aglomerările de ceramică și chirpici consemnate anterior.

În secțiunea S2, paralelă cu magistrala și situată la E de aceasta cu un martor de 0,5 m, am surprins aceeași stratigrafie. În capul ei de SE la adâncimea de 0,70-0,83 m am surprins continuarea acelor contexte, cu ceramică, chirpici, resturi osteologice, cărbune, descrise în S1A și S1B. Este evident că ele aparțin aceluiași complex care se conturează ca o locuință de mari dimensiuni.

Din săpătură a rezultat o mare cantitate de material ceramic, care indică cu mare probabilitate existența aici a unui centru ceramic; alte materiale recoltate: o fibulă din bronz, o roțiță dințată și desigur balanța menționată deja.

Materialul arheologic se află în păstrare la Muzeul de Istorie din Sibiu. Cercetările în stațiune intenționez să le continui, iar o parte din material după studiere și restaurare va fi donat orașului Ocna Sibiului, după îndeplinirea condițiilor legale și materiale pentru organizarea unui muzeu.

Informații suplimentare online

[Raportul 3449 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://mapserver.cimec.ro)
